

# ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Γ' Αριθμ. 160

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 15 Ιουνίου 1925

## ΟΙ ΕΙΛΩΤΕΣ ΤΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Μονοδένδριον τῇ 7ῃ Ἰουνίου 1925.

Ἀγαπητὲ φίλε κ. Χ. Χρηστοβασίλη,

Ἰωάννινά

Γνωρίζω κάλλιστα ὅτι εἰσθε ἀπησχολημένος εἰς πολλὰς ἐργασίας, ἀλλὰ παρακαλῶ, ὅταν σὰς παρουσιασθῇ κατ'ἀλλήλους ἐγκαίρως, νὰ εἴρητε ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν γραφομένων μου τούτων δὲν θὰ σὰς ἀπασχολοῦν διὰ ταύτης μου, ἐὰν δὲν ἐθαύμαζον τὴν μεγάλην τόλμην σας καὶ τὸ μέγα θάρρος σας, τὰ ὁποῖα ἐπιδεικνύονται ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ», τῆς ὁποίας τυγχάνω τακτικὸς ἀναγνώστης, διότι ἀντεπεξέρχεσθε καὶ τὰ παντὸς ἀτόπου καὶ κακοῦ, μὴ φειδόμενος ἢ μᾶλλον μὴ φοβούμενος τοὺς ἀτιθάσους λιστὰς, τοὺς κατ' ἐμὲ, Διοικητὰς τῆς Ἡπείρου, καὶ διὰ τὴν τόλμην σας ταύτην σὰς συγχαίρω ἐκ καρδίας. Ἐρχομαι δὲ εἰς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἀπεφάσισα νὰ σὰς γράψω ἢ νὰ σὰς ἐνοχλήσω ἄρ' ἂν γε;

Ἀνέγνωσα χθὲς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Ἐλευθερίας» ὑπ' ἀριθ. 156, τῆς 1ης Ἰουνίου, τῆς ὁποίας τὸ κύριον ἄρθρον ἐπιγράφεται «Οἱ Ζαγορίσιοι» καὶ ἐπὶ αὐτοῦ θ' ἀσχοληθῶ.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ Ζαγόριον μέχρι τοῦ 1860 ἦν κμασεν, ὡς γράφετε, καὶ μετὰ τοῦ 1860 ἦρξεν ἡ παρακμὴ καὶ εἵμεθα σύμφωνοι. Νομίζω ἡ παρακμὴ δὲν προήλθεν ἀπὸ τὴν τουρκικὴν Διοίκησιν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ληστείαν, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ παραδεχθῆτε, ἡ ὁποία ληστεία ἀτυχῶς σήμερον εἶναι θρασυτέρα, ἢ καὶ ὁ Λαὸς τῆς Ἡπείρου καὶ ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος φρονεῖ (μόνον φρονεῖ) ὅτι ἐλευθερώθημεν ἀπὸ τοῦ 1913. Οὐδὲν ψευδέστερον τούτου. Μᾶλλον ἐχειροτέρευσε ἡ κατάστασις. Ἡμεῖς, οἱ κάτοικοι τοῦ Μονοδενδρίου, κυριολεκτικῶς εἵμεθα εἵλωτες. Μὴ νομίσητε, παρακαλῶ, ὅτι ἡ λέξις «εἵλωτες» ἐγράφη ἐκ παραδρομῆς, διότι, μολονότι σήμερον δὲν ὑπάρχουν εἵλωτες πούθεν, ὑπάρχουν ἐν τούτοις πραγματικῶς εἰς τὸ Μονοδένδριον, τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη πρῶτον εἰς τὸ Ζαγόριον καὶ τελευταῖα τὰ Ἀνω—Σουδενά. Τὸ Μονοδένδριον ἦν κμασεν εἰς βεβημένον ἀπίστευτον μέχρι τοῦ 1860, παρ' ὅσον εὐεργέτας καὶ ἐπιστήμονας πάσης τάξεως. Ἐν Μονοδένδριῳ ἐλειτούργησε τὸ πρῶτον Σχολεῖον τῆς Ἡπείρου, καὶ τὸ Μονοδέν-

δριον σήμερον διοικεῖται ὑπὸ ἐλληνικῶν Ἀρχῶν καί... καί... καί... Ἐν τούτοις οἱ Μονοδενδρίται εἵμεθα εἵλωτες. Ἐξηγοῦμαι: 5 μῆνας τὸν χειμῶνα περικυκλούμεθα ὑπὸ χιόνων, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωμεν τῶν οἰκιῶν μας, καὶ 7 μῆνας περικυκλούμεθα ὑπὸ ἐπιδρομῶν γυνάστων καὶ ἀγνώστων, μὴ δυνάμενοι πάλιν νὰ ἐξέλθωμεν! Δὲν εἵμεθα, λοιπὸν, εἵλωτες; Εἶμαι πρόθυμος νὰ σὰς δώσω πᾶσαν διασάφησιν καὶ λεπτομέρειαν, ἐὰν θὰ ἔχετε λόγους νὰ μὴ πεισθῆτε εἰς τὰ γραφόμενά μου. Τὸ Ζαγόριον ἔδει νὰ χρησιμεύῃ ὡς τόπος ἀναψυχῆς, ἔνεκεν τοῦ σπανίου κλίματός του. Τὸ Ζαγόριον ἔχει κλίμα πολὺ ἁνώτερον τοῦ Davos τῆς Ἑλβετίας, προεξάρχοντος, ἐκ τῶν 44 χωρίων, τοῦ Μονοδενδρίου, τοῦ ὁποίου ἡ θέσις καὶ ἡ φύσις εἶναι διαφορετικὴ, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ξηρὸν τοῦ ἐδάφους πιθανὸν νὰ μὴ ἀπαντᾷ εἰς τὴν Ὑφήλιον. Ἀτυχῶς ὅμως τὸ Ζαγόριον, ἀντὶ νὰ εἶναι τόπος ἀναψυχῆς καὶ θερμὸν ἐντευκτήριον ἀνθρώπων καλῆς ἀνατροφῆς, γέμει θηρίων τετραπόδων καὶ διπόδων καὶ οὐδεμία, ἐλπίς βελτιώσεως. Γράφετε εἰς τὸ ρηθὲν φύλλον ὅτι «Ἐνωσις Ζαγορίστων» ἐν μέσῳ Ἀθηνῶν δὲν ἐπιτρέπεται. Ἐχετε δίκαιον.

Εἶμαι σύμφωνος, ὅτι πᾶς Ἡπειρώτης πρέπει πρῶτον νὰ ἔχῃ ὑπ' ἄφιν τὴν ὅλην Ἡπείρον καὶ δεύτερον τὴν γενέτειράν του, ἀλλ' ἀναλογιζόμενος σήμερον πᾶς Ζαγορίσιος τὴν ἐλευθερίαν κατὰστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἰρίσκειται τὸ Ζαγόριον, διότι εὐτυχῶς ὅλα τὰ ἄλλα διαμερίσματα τῶν Ἰωαννίνων: Φιλιᾶτες, Παραμυθιά, Κόνιτσα, Κούρεντα καὶ λοιπὰ δὲν ἐπαθον, ὅτι ἐπαθε τὸ Ζαγόριον μ.ς. Κατ' ἐμὲ, ἐὰν σκέπτομαι καλῶς, πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ τοιαύτη «ἔνωσις» ὅχι μόνον εἰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶν ἄλλο μέρος τοῦ Κόσμου, ὅπου μένουν 2-3 Ζαγορίσιοι, ἀρκεῖ νὰ δουλοῦν νὰ διαγνώσκουν τὴν ἀσθένειαν τοῦ Ζαγορίου, διότι ἐὰν καλῶς διαγνώσκουν, εἶναι εὐκόλως νὰ δοθῇ τὸ σχετικὸν φάρμακον καὶ νὰ ἐπαίεθῃ τὸ Ζαγόριον ὅχι εἰς τὴν πρό τοῦ 1860 ἀκμὴν ἀλλ' εἰς μεγαλύτεραν ἐνωσιν τῶν περιστάσεων τῶν σημερινῶν διότι αἱ ἐλπίδες, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐκαμαρτύνοντο καὶ ἐβαυκαλιζόμεθα διὰ μετὰ τὴν φυγὴν τῶν Τούρκων θὰ ἔλθῃ ὁ χρό-

σος αἰὼν, ἀπέβησαν φρυῦσαι, καὶ ἀντὶ τὸ μίνα χολή.

Τὸ Ζαγόριον πάσχει καὶ θὰ πάσχῃ ἐνὸς οἱ Ζαγορίσιοι δὲν θὰ συνέλθουν διὰ νὰ συσχεφθῶν. Ἐγώ, ὡς Ζαγορήσιος, γνωρίζω τὴν ἀσθένειάν του, συνεπῶς γνωρίζω καὶ τὸ ἰαγκαίον φάρμακον, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω τὸν κατάλληλον νοσοκόμον, ὁ ὁποῖος θὰ δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ φαρμάκου καὶ πολὺν θὰ με ὑποχρεώσῃτε ἐὰν γνωρίζετε τοιοῦτόν τινα κατάλληλον, καὶ ἐπιθυμεῖτε νὰ εὔρη τὸ Ζαγόριον τὸ παλαιόν του κλέος, νὰ μᾶς τὸν συστήσῃτε.

Οἱ Γάλλοι, ὡς γνωρίζετε πολὺ καλεῖτερον ἐμοῦ, ὅταν δὲν ἀνακαλύπτουν τὸ αἷτιον ἐνὸς κακοῦ λέγουν ἀμέσως: Ζητήσατε τὴν γυναικαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνακαλύπτουν τὸ αἷτιον, ἡμεῖς λέγομεν: ζητήσατε τοὺς τσελεγκάδες, ἀλλ' ἀνυψῶς οὐδὲν ἀνακαλύψαμεν μέχρι σήμερον.

Ἰσθὲ ἐλεύθερος νὰ κάμνητε οἰανδήποτε χρῆσιν τῶν γραφόμενων μου ἢ νὰ δημοσιεύσῃτε ἢ νὰ σιωπήσετε, μετὰ τὴν παράκλησιν, ἐὰν δημοσιεύσῃτε νὰ μὴ τεθῇ τὸ ὄνομά μου διότι πιθανόν νὰ τρέξω τὸν ἐσχατον κίνδυνον, ἐὰν δὲ δημοσιεύσῃτε ἐξ ὧν, καὶ σὰς ζητηθῇ ὁ γράφων ἀπὸ καμμίαν Ἀρχὴν νὰ με ὑποδείξετε.

Διατελῶ μετ' ἀγάπης

Σημ. τῆς «Ἐλευθερίας» ὁ μόνος καὶ καλεῖτερος νοσοκόμος εἶναι ὁ Ἀντιβενιζελισμός.

## ΓΕΡΟΝΟΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΧΕΔΙΑ

**ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ** ὅτι ὁ τέως τυραννίσκος τῆς Ζίτσας καταβάλλει σπο. διὰς ἐνεργείας ὅπως παραμείνῃ καὶ πάλιν ἐν τῷ Τμήματι Κουρέντων. Δὲν ἐπάρχουν καὶ ἄλλα μέρη ἐν Ἑλλάδι, εἰς ἃ ὁ τυραννίσκος οὗτος χωροφύλαξ νὰ δύναται νὰ δράσῃ ἐν τῇ ιδιότητι του ταύτης; Ἀρκετὰ ἔδρασαν ἐν τῷ Τμήματι οὐδέν τι παρ' αὐτοῦ Τμήματος Κουρέντων! Ἀς παρῇ τὸ φύσημά του καὶ γὰρ πάρεται!

**Τ**ΗΝ 17ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ἡμέραν Τετάρτην ἀρχεῖται ἐν Κόνιτῃ τὸ διδασκαλεῖον Σουδενίου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας Κόνιτσης, καὶ λήγει τὴν Κυριακὴν 21ην τρέχοντος. Κατ' αὐτὸ θὰ συζητηθῶν τὰ ἑξῆς θέματα:

- 1) Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς μεθόδου τῆς διδασκαλίας τῆς χειροτεχνίας, ἢ τὴν εἰσήγησιν ἀνέλαβεν ἡ νηπιαγωγὸς Δις Τσίλια.
- 2) Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς με-

θόδου τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας, ὑπὸ τοῦ δημοδιδασκάλου Καστάνιανης κ. Γ. Προμηκήρης.

καὶ 3) Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς μεθόδου τῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φούρκας κ. Ἰωάν. Κοτσίνα.

Μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἀνωθεμάτων θ' ἀκολουθήσουν δύο ὑποδειγματικαὶ διδασκαλίαι εἰς τὴν ἱστορίαν με μεθοδικὰς ἐνότητας: α) ὁ Ἐπαμεινώνδας καὶ β) ἡ Ἀλκιστis καὶ δύο ὑποδειγματικαὶ διδασκαλίαι εἰς τὴν Γεωγραφίαν με μεθοδικὰς ἐνότητας: α) ὁ ποταμὸς καὶ β) ἡ Θεσσαλία.

**Μ**ΘΗΤΙΚΗ ἐπανάστασις ἐξεργάγη τὴν παρελθούσαν ἐβδόμηδα ἐν τῇ ἐνταύθα Ἐμπορικῇ Σχολῇ, ὀφειλομένη ὅχι μόνον εἰς τὸ παρατηρούμενον ἀπειθαρχον δυστυχῶς τῆς μαθητῶς νεολαίας μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πλήρη ἀνικανότητα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς σχολῆς.

Αἰτία ἡ βαθμολόγησις τῶν μαθητῶν, ἡ ὁποία δὲν ἦτο τῆς ἀρεσκείας τῶν, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἐξηγέρθησαν οὗτοι ἐναντίον τῶν Καθηγητῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ, καὶ ἠπειλήσαν νὰ χειροδικήσουν κατ' αὐτῶν, καὶ νὰ σπᾶσουν τὰ τζάμια τῆς Σχολῆς, ὡς ἐὰν ἔπαιον καὶ τὰ τζάμια εἰς τὴν κακὴν τῶν βαθμολόγησιν! Λέγεται ὅτι ὁ Διευθυντὴς προσέτρεξε καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἵνα σώσῃ ἑαυτὸν καὶ τοὺς καθηγητὰς ἀπὸ τὰς χειρὰς τῶν μαθητῶν! Μὴ χειρότερα!

## ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Κεράσοβο Κονίτσης 5 Ἰουνίου 1925

Ἀφίκετο τὴν 1ην τοῦ τρέχοντος μηνὸς εἰς τὸ χωρίον μας ὁ Γερμανὸς περιηγητὴς Γκόλφ, καὶ εὐτυχῶς ὅσον τῶν δυνατῶν περιηγητῶν μας. Τὴν ἐπαύριον ἀνεχώρησε διὰ Σαρμαρίνας τῆς Μακεδονίας, φέρων διὰ τὴν πρωτόγονον ἀθλίαν κατάστασιν τῆς συγκοινωνίας μας. Εἰς τὴν Σαρμαρίναν θὰ μείνῃ δύο μῆνας.

Τὴν 3ην τρέχοντος ἐρχομένη ἀπὸ τὸ Λεβιστὶ τῆς Μακεδονίας ὁ Ἀθ. Παπικωστής ἀπὸ τὸ Παπικωστή, μετὰ τὴν οἰκονομίαν του καὶ ἅμα ἐφθάσεν ἔξω ἀπὸ τοῦ χωρίου μας, στὰ Ζεφλάκκια, γὰρ νὰ περάσῃ τὸν ποταμὸν, ὁ ποταμὸς εἶται πλημμυρισμένος καὶ παρ' ὀλίγον νὰ πηλῇ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκά του, καὶ τὰ 2-3 παιδιὰ του, καὶ τὰ ζῶά του. Τὶ ὑπέφερεν ὁ δυστυχὴς, πολεμῶντας μετὰ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν στήθις αὐτοῦ καὶ ἂν θεὸς γινώσκῃ!

Καὶ ὅπως σπὲς πρετενταῖες ἐκλογῆς τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920 μᾶς ἐπισκέφθηκαν οἱ τότε ὑποψήφιοι βολευταὶ κ. κ. Κ. Μελάς καὶ Γ. Βυλαζάς καὶ μᾶς γέμισαν ὑποσχέσεις ὅτι θὰ μᾶς κάμουν δρό-

# “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ -- ΠΕΜΠΤΗΝ

## Ετησία Συνδρομή

|                     |    |
|---------------------|----|
| Εσωτερικού Δρ. .... | 75 |
| Εξωτερικού Φο. .... | 75 |
| Αμερικ. Δολ. ....   | 5  |

μους και γεφύρια, άλλ' έστοτε δέν άκούσαμε μιιά φορά έναν βουλευτή μας ή πληρεξούσιό μας νά φωνάζη στην Βουλή για δρόμους και γιοφύρια στην “Ηπειρο, και μόνον μās τάζουν λαγούς με πατραχίλια, όταν είναι παραμονές εκλογών κι' έπειτα τούς χάνομε!

Τήν 3ην τρέχοντος και ώραν 6 μ. μ. έπεσε στο χωριό μας άφθονο χαλάζι και έπέβηρε μεγάλες ζημιές και καταστροφές. Έκείνοι την ώρα βρισκόμασταν στα χωρά-

φια μας και τρέξαμε νά σωθούμε από την χαλασθούελλα στο χωριό. Είταν και τρία κορίτσια κι' όταν έφτασαν στην θέση Ράχη του Κόττα, όπου είναι ένας μικρός λάκκος, θέλησαν νά τον περάσουν, πρ τα πέρασε το κορίτσι του Νικόλα Χρήστου Τέλλη, ύστερα μπήκε νά περάση το δεύτερο, το κορίτσι, ή Αγορίτσα Δημ. Κοτταδήμα, έτών 17, άλλ' εκείνην την στιγμήν ήρθε μεγάλη κατεβασία και το παρέσυρε στο Βουρκοπόταμο και τώπνιξε. Τό τρίτο κορίτσι, του Κώστα Παλίνη, βλέποντας την τύχη του δευτέρου, στάθηκε κι' έμεινε στον όχτο του λάκκου καθώς κι' όλο το χωριό. “Υστερα, έψάξαμε νά βρούμε το πνιγμένο κορίτσι, αλλά μόνον την τρίτην ήμεραν, ήτοι σήμερα, μπορέσαμε νά το βρούμε μέσα σε μιιά μεγάλη σουδα και με μεγάλο κόπο το βγάλαμε και το φέραμε στο χωριό και το θάψαμε.

B. Τζήνας

## Ο ΜΙΧΑΗΛ Β. ΜΕΝΤΖΟΣ ΔΙΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Τότε ο Καλτσουίνδης πέταξε στα πλάγια του το χιρτί, λέγοντάς του:

— Έμεις δέ, έχομε χρήματα!

— Παιδί μου, (του είπε τότε ο αρχηγός) έγω έχω σφάζει τσίτσους και τσίτσους και δέν τους λυπήθηκα και θά λυπηθώ σεένα; Είμαι ο Αντίχρηστος. Θα πάρης την ψυχή σου στον λαμό σου!

— Σφάζε με! (Του είπε ο Καλτσουίνδης). Δέν έχω. Η μάνα μου δουλεύει με μεροκάματο.

— Νά πωλήσης τα χτήματά σου!

— Δέν έχω χτήματα...

Ο αρχηγός κούνησε το κεφάλι του και του είπε, τηρώντάς τον άγρια:

— Κάσε κάτω!... Θα σε σκοτώσω. Θα σε κάω κι' μαμάτια—κι' μαμάτι.

Υστερα φώναξε τον καλαντζή και τώδωκε το γράμμα μου προς τον παππού μου. Τότε αυτός με το πρωτοπαλλήκαρο και τον καλαντζή ξεμάκρυναν λίγα και μιλούσαν. Στην αρχή, δέν ήθελε ο Καλαντζής να φέρη το γράμμα στον παππού μου, κι' έλεγε:

Μήν με παίρνετε στον λαμό σας, γιατί έχω οικογένεια. Έγώ εργάζομαι.

Και τούς έδειξε τα γανωμένα χέρια του.

— Σήκου! Σήκου!

Του είπε, ο λήσταρχος με το πρωτοπαλλήκαρο και τον άπειλησαν. Υστερα τον έτράβηξαν ιδιαιτέρως τον έφεραν γύρα στές ράχες κι' όταν γύρισαν είπαν στον Καλτσουίνδη:

— Έπειδή δέ, έχεις πολλά πράφα νά σου στείλουν μόνον πενήντα χιλιάδες.

— Έχω πετακόσιες δραχμές, μόνον και μόνον για τα έξοδά μου νά πάω στην Αθήνα.

— Κάσε κάτω!

Του είπαν ο λήστυρχος με το πρωτοπαλλήκαρο και προχώρησαν προς το χωριό με τον Καλαντζή.

Δέν φοβήθηκες την ζωή σου (του είπε ο Γενάτος) νά πη, αυτά που είπες;

— Άφου έγω δέν έχω λεφτά, κι' έσεις πιστ' όστε δέν έχω, έχω θυσιάζω την ζωή μου ή έσεις;

Σε 5—10 λεπτά έπέστρεψαν

μόνον ο λήσταρχος με με το πρωτοπαλλήκαρο, έφ' ο Καλαντζής έχε φύγει για την Βήσιανη με το γράμμα μου.

Τότε διατμήκαμε οι αιχμάλωτοι νά προχωρήσωμε και πάλε και ξεκινήσαμε. Είταν ακόμη μέρα, άλλ' ή συνεφέα την σκοτεινιάζε πλείοτερο. Έκανε εξαιρετικό κρύο. Έγώ κι' ο Καλτσουίνδης έτοιμους ήμασταν. Δέν έδωδίσκαμε πλείοτερο από δυό λεφτά και μετασταθήκαμε σε ένα χωράφι όπου και νυχτωθήκαμε. Τότε ο λήσταρχος, το πρωτοπαλλήκαρο κι' ο οδηγός σκόρπισαν γύρω και δέν έμειναν μ' έμάς παρά ο Γενάτος κι' ο Μικρός. Αλλά κάθε λίγο και λιγάκι έρχονταν κύνες τους και μάς έπιθωρούσε. Οι φρουροί μας ο Γενάτος κι' ο Μικρός έπεσαν σε θάνατον, ύπνο και ρουχάλιζαν. Έμεις σκεφτήκαμε νά δραπετεύσωμε, αλλά δέν έτολμήσαμε από τον φόβον των άλλων ληστών, και μείναμε ως το πρωί άυπνοι. Ο άέρας σιούριζε δειμονικά, και το κρύο είταν άδιάκοπο και τσουχτερό. Έγώ κι' ο Καλτσουίνδης σκεπάζαμε το πρόσωπό μας με την πετσέτα, που είχαμε, αλλά μάς την έπαιρνε ο άέρας. Έσκεπάζαμε και τα γόνατά μας με τές έφημερίδες, γιατί μάς κρύβαν. Πλείο δαιμονισμένο κρύο και γυμνοί στο ύπαιθρο δέν είχαμε δοκιμάσει ποτέ ως τότε. Κάπνια στιγμή ή Χαρίκλεια μάς είπε ότι έδλεπε τον λήστυρχο, το πρωτοπαλλήκαρο και τούς λαιπούς νά κουνούν τα χέρια τους.

(Ακολουθεί)

### ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

#### Αφίξεις & Αναχωρήσεις

— Αφίκετο έξ Αθηνών ή έρίτιμος Κα Έλένη Σ. Μόκιου, ήν μετά πλείστης δσης χαράς είδον οι πολυπληθείς συγγενείς της και φίλοι της, και όλόκληρος ή Κοινωνία των Ιωαννίνων, λόγω των περιουσιμούντων αυτών εδγενών αίσθημάτων.

— Αφίκοντο εκ του είς Αθήνας ταξιδίου των οι ιατροί κ. κ. Α. Βλαχλίδης και Γ. Δευτεράτος και άνελαβον τάς εργασίας των.

— Αφίκετο εκ Ζακύνθου ό εκ Καλαριτών διακεκριμένος πρώην λοχαγός του Πυροβολικού και ήδη της Στρατολογίας κ. Γ. Μπήτας, όν μετά χαράς είδον οι ένταύθα πολυπληθείς του φίλοι και συνεπαρχωτά του.

— Αφίκετο έξ Αθηνών, ό γνωστός

## ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΣ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήναι 14 Ιουνίου (άρ. τηλ. 21598.—Οι Σέρβοι πολιτικοί εκφράζουν ειρωνικά σχόλια διά την έν Σάμφη ληστρικήν επιδρομήν των Γιαγιάδων και επιχαιρούν διά το εκθρονον της έσωτερικής καταστάσεως της Ελλάδος, ασχολούμενος δέ ό σερβικός τύπος με την έν Ελλάδα κυβερνητικήν κρίσιν και την κίνησιν των έλλήνων άξιωματικών προβλέπει σοβαρώτερα γεγονότα διά την τύχην της χώρας.

Αθήναι 14.—Ένεκαλύφθησαν ομηαντικά καταχρήσεις εις την έφορείαν Θεσσαλονίκης.

Αθήναι 14.—Σήμερον υποβάλλεται ό κατάλογος του νέου Υπουργείου και δοκίζονται. Η νέα κυβέρνηση μεταρρυθμισμένοι φά παρουσιασθή ένώπιον της Συνελεύσεως άνευ ζητήσεως ήρήφον έμπιστοσύνης.

Αθήναι 14.—Ο Πάγκαλος άπειλεί ότι άν διχθή μία τάχα δημοκρατικού άξιωματικού θά πληρωθή με κεφαλές Βενιζελικών.

Αθήναι 14 Ιουνίου.—Οι Σωματάρχαι τηλ(φούν προς την Κυβέρνησιν ότι οι άξιωματικοί των επαρχιών θά μείνουν άμέτοχοι προς τάς κυβερνητικάς πολιτικάς έριδας. Ο στρατηγός Παπαθανάσιος διαφεύδει ότι ύπήρχε κίνησις άξιωματικών έν Αθήναις, άλλ' ό Υπουργός των Στρατιωτικών διαφεύδων τον στρατηγόν έδήλωσεν ότι διέτεξεν άνακρίσεις προς άνακάλυψιν των πρωταίτιων. Έν τούτοις πληροφοροίμαι ότι ίφίσταται κίνησις κατωτέρων άξιωματικών εις μερά την έκτασιν ότι ή κίνησις είναι ζωηρότερη έν Μακεδονία, και ότι οι ύπογράψαντες πρωτόκολλα άξιωματικοί έμύνησαν εις τον ύπουργόν ότι δέν θά ύπακούσουν, εάν τυχ ν έκδόση διαταγήν μεταθέσεών των.

Αθήναι 14 Ιουνίου. Εμφίσθη το νομοσχέδιον περί αύξήσεως των μισθών των δικασικών ύπαλλήλων.

### ΠΕΡΟΝΑΣ

Ζίτσα 14 Ιουνίου. Έτελέσθησαν ένταύθα σήμεραν μεγαλοπρεπώς οι γάμοι του καλλίστου νέου Χρήστου Α. Παπαπέτρου έμπορου έν Εάνθη, μετά της χαριτωμένης Έλένης Σ. Γύρα.

Χθές έώρτασε μεγαλοπρεπώς την έπετηρίδα ή Όμοσπονδία των επαγγελματικών τάξεων περί ής θά γράψωμεν έκτενώς εις το προσεχές.

μεγαλοπαντοπώλης κ. Γεώργ. Νουσιάνης.

Ανεχώρησεν δι' όλίγας ήμέρας εις Πειραιά και Αθήνας ό αιδεσιμώτατος Παπάς λέγιος Σιωνίας εκ Τσερκοβίας των Κουθέντων.

### Αρραβώνες

Μετά πλείστης δσης χαράς άναγγέλλομεν τούς έπιτυχείς και εύτυχείς αρραβώνας του έπιτελάρχου της ένταύθα Μεραρχίας κ. Γερ. Ραζή, ταγματάρχου του Πεζικού, ενός των έπιτελούντων άξιωματικών του Ελληνικού Στρατού. μετά της λαμπράς και άγλαόμορφης Δίδος Άγλαίης Ν. Καζαντζή, του γνωστού μεγαλέμπορου της πόλεώς μας.

Είς το τόσον ενάρεστον ζείγον διαβιάζομεν τα έλικυλιστάτα τιν συγχαρητήρια μας και εις άριστοτέρας εύχάς μας.

Ο φίλος κ. Πέτρος Κοντογιάννης εκ Δροβρά του Ζαγορίου, κ. Γεωργ. ματέυς του Δήμου Σιλλέρου και ή εκ Εάνθης ένάρετος Δίς Στυλιανή Δεσποϊδου έμνηστεύθησαν έν Εάνθη την 23ην Μαΐου 1925.

Εύχομαι αυτοίς ταχέιν την στέφιν και τον βίον άνέφελον. (Εάνθη) Αριστ. Α. Γεννάδιος.

Ες τον φίλον μου κ. Δημήτ. Κουρκήν εκ Αάβδωνης και τημνησίη του εύχομαι ταχέιν την στέφιν και πάν το καταθύμιον.

Γ. Μ. εκ Λίστης

Μετ' είχασιμώτατος άναγγέλλομεν τούς έπιτυχείς αρραβώνας της Δίδος Χαρίκλειας Σπ. Μικροβλή εκ Φιλιατών μετά του καλλίστου νέου κ. Γεωργίου Τσανή εκ Μπαμπούσιον. Συγχαίροντες άμφοτέροισ τούς μνηστευθέντας εκ βίβους καρδίας εύχόμεθα αυτοίς ταχέιν την στέφιν και όλβιον τον βίον.

Μιχ. Γ. Πανταζής, Παπαγεωργίου

Μετ' είλικρινούς χαράς άναγγέλλομεν τούς εύτυχείς αρραβώνας του πρώην λοχαγού του Πυροβολικού και ήδη της Στρατολογίας κ. Γ. Μπήτα εκ Κα-

λαριτών ενός των έπιτελούντων άξιωματικών, μετά της εύ ήγιμένης, όμορφης ευφρόνους, καλλιμόρφου και σεμνοτάτης Δεσποϊνίδος Νίτσας Μακρή της γνωστής Κεφαλλονίτικης Οικογενείας τελεσθέντας έσχάτως έν Ζακύνθω.

Η «Ελευθερία» συγχαίρει έκαρδίως το καλοταίριαστον ζεύγος, εύχόμεν ή αυτό όλα τ' αγαθά του στυμικού βίου.

### Χειροτονία

Μετά μεγίστης χαράς άναγγέλλομεν ότι ό εκ Μπουτζαρά των Κουθέντων ύπηρετών επί δεκαετία έτη ως διδισκαλός έν Αάλιζα της Παρανθίης, και επί άρετή και χρηστότητι διακριόμενος Νικόλαος Γιαννόπουλος έχειροτονήθη υπό της Α. Σ. του Μητροπολίτου Ιωαννίνων κ. Σπυρίδωνος την 27ην Μαΐου εις διάλογον και την 28ην εις ιεράσιν τη Ιερά Μονή της Ελεούσης της Νήσου Θάνατοι

Απεβίωσεν την παρελθούσαν έβδομάδα ό χρηστότατος νέος Μιχ. Τσανανέλης, άφής άπροσπαυέντος τρεΐς αδελφούς, όρφανούς μητρος και πατρός.

### ΕΙΔΟ ΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εις γνώσιν την πέρις χωρίων μας ότι ή Κοινότης Μαΐου θά έορτάση φέτος την έτησίαν πανήγυριν της την την Ιουλίου της Αγίας Κυριακής μετά πάσης χαράς και εύχαιοτήσεως, έφ' ό και προσκαλέσιν πάντας τούς περιούσιους του χωρίου μας νά μάς τιμήσουν διά της έπιστοφείας των.

Μάτι 2 Ιουνίου 1925

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος

Δημ. Πούλιας